

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. С. , 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С., ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на осемнадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елен М. Маламов

при участието на секретаря Мара Ат. Кермедчиева
като разгледа докладваното от Елен М. Маламов Гражданско дело № 20215400100012 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявени обективно съединени искове, с правно основание чл.45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, против ответника Л.М. П. за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 80 000 лева и имуществени вреди в размер на 4 063,55 лева, вследствие нанесени средни телесни повреди на ищеца И.Х. С., ведно със законните лихви върху тях.

В исковата молба ищецът твърди, че на 31.12.2018 год. празнувал с приятели посрещането на Новата 2019 г. в заведение „Диал“ в с. Б., като в същото заведение с компания е празнувал и ответникът Л.П.. След настъпването на Новата 2019 година - след полунощ на 01.01.2019 г., Р.Ф. и ответника П. се спречкали в тоалетната на заведението, като в скандала имало размяна на удари между представителите на двете компании, като в защита на приятелите си ищецът също е участвал. Скандалът е бил прекратен и празненството продължило. Около 02:00 часа на 01.01.2019 г. ищецът си тръгнал от заведението, заедно с неговата приятелка Н.К. от с. Б., като се разходили и след това момичето останало в същото заведение, а той се насочил към друго заведение - за бързо хранене, стопанисвано от ЕТ „Андровекс“- на втори етаж в сграда на ПК „Родопски бани“ в селото. Спрял

се на терасата пред заведението, пред външната входна врата, като кратко време след това от заведението излезнал ответникът Л.П., който веднага щом го видял се запътил към него с думите „И., ти ли бе...“ и започнал да го удря по тялото. В своя защита ищецът го зашлевил за да се опомни, но той не спирал и продължил да го удря. Ответникът го притиснал до дървения парапет на терасата па заведението, хванал го с двете си ръце за тялото и го прехвърлил през парапета. Вследствие тези действия ищецът паднал на земята от височина около 2,40 метра, почувствал непоносимата болка в краката и не можел да помръдне.

По повод подаден сигнал за инцидента, на място дошла полиция и медицински екип, като ищецът бил закаран във Филиала на „Бърза помощ“ в с. Б., където шинирали краката му.

Във връзка с инцидента, ответникът Л.П. е предаден на съд, като с влязла в сила присъда № 14/18.11.2020 г. по НОХД № 449/2020 г. по описа на Районен съд – С. е признат за виновен в това, че на 01.01.2019 г., около 04:45 часа, в село Б., област С., на площадка пред ресторант за бързо хранене, стопанисван от ЕТ „Андровекс - С.Р.-А.Р.“ е прехвърлил И.Х. С. през парапета, който паднал от височина около 2.40.м.. с което е причинил на И.С. - престъпление по чл. 129, ал.2, вр. ал.1 от НК. В хода на наказателното производство се установило, че на ищецът са причинени следните телесни повреди: Счупване на лявата подбедрица непосредствено над глезена; С чупване на дясната подбедрица непосредствено над глезена; Счупване на лявата петна кост и Счупване па малкия троханер на лява бедрена кост.

Счупването на лявата подбедрица непосредствено над глезена и счупването па лявата петна кост са причинили трайно затруднение на долния ляв крайник по смисъла на чл. 129 от НК за продължителен период от време, удължен спрямо определения за възстановяване при такива счупвания срок.

Счупването на дясната подбедрица непосредствено над глезена е причинило трайно затруднение на долния десен крайник по смисъла на чл. 129 от ПК за продължителен период от време, удължен спрямо определения за възстановяване при такива счупвания срок.

Счупването на малкия троханер на лява бедрена кост е причинило трайно

затруднение движенията на долния ляв крайник смисъла на чл. 129 от НК за повече от 30 дни, удължен спрямо определения за възстановяване при такива счупвания срок.

Счупването на малкия трохантер на лява бедрена кост само по себе си е причинило трайно затрудняване на движенията на долния ляв крайник по смисъла на чл. 129 от НК за продължителен период от време, удължен спрямо определения за възстановяване при такива счупвания срок.

Счупването на двата долни крайника и още повече на левия долен крайник в две анатомични области е причина за усложненото протичане на възстановителния период, тъй като затруднява опората на тялото и процеса на прохождение.

При пристигането на ищеца в гр. С. с линейка, бил приет по спешност в болницата и му били извършени множество прегледи, манипулации и изследвания. По повод пилонната фрактура на двете подбедрици му е поставен остео-синтезиран материал на десния крак след проведена оперативна намеса, на стойност 3 740 лева, като операцията продължила повече от четири часа, а престоят му в болницата петнадесет дни. Краката му били гипсирани, като не знаел дали ще може да се възстанови напълно, а лекарите не давали добри прогнози и това го сривало и емоционално. Не можел да спи, непрекъснато пиел болкоуспокояващи, чийто ефект с времето отслабвал, всяко движение, дори дишането, говоренето му причинявало болка. В продължение на три месеца бил напълно обездвижен, като по време на болничния престой и след изписването от болницата за него се грижел баща му Х. С..

В продължение на три месеца след операцията не можел да става, предвид указанията на лекаря за това, а и предвид невъзможността да го направи. Бил обслужван за най-елементарните ежедневни нужди, като хранене, обличане, хигиена, от родителите си. През тези 90 дни и най-елементарните физиологични нужди извършвал в леглото. Заради еднотипната поза получил болки в гърба, а при всяко дори по-леко помръдване, му се виело свят. Повече от три месеца след инцидента, започнал да се придвижва пълзейки, с помощта на коленки, подпомаган и от членовете на семейството му, а дълго след това започнал и да се изправя с патерици.

Трябвало да стои в неподвижно състояние, по гръб. Срамувал се от вида си, усещал и съжаление в очите на хората, бил се изнервил до степен, че го дразнел дори най-лекия шум. Изпитвал страх от това дали ще може да работя, страдал и заради родителите си. Към момента на инцидента имал и приятелка, но не можел да се среща с нея и да общуват пълноценно.

Процесът на възстановяването му, прохождането, освен значителен по време, бил съпътстван със значителни по интензитет болки. Временната му нетрудоспособност била продължавана с болничен лист № ***, за срок от 29 дни: болничен лист № ***, за срок от 29 дни: болничен лист № ***, за срок от 29 дни; болничен лист № **. за срок от 29 дни. след което трябвало да се яви на медицинска комисия, с цел констатиране на трайно намалена нетрудоспособност, съответно и за да бъде продължен отпуска му по болест. Не се явил за освидетелстване, тъй като не искал да бъде третиран като пенсионер – инвалид, поради това ползвал през определени периоди отпуските си, тъй като все още не се чувствал готов да се върне на работа.

До настоящият момент, вследствие причинените му средни телесни повреди от ответника ищецът е претърпял три операции, като при последната на 14.10.2020г. са му премахнати помощните ортопедични средства, поставени при предходните две операции. По повод операциите временна нетрудоспособност е констатирана и чрез издадените му следващи болнични листове № ***, за срок от 33 дни; болничен лист № **. за срок от 29 дни: болничен лист № **. за срок от 29 дни и болничен лист № ** за срок от 36 дни.

За времето от инцидента до момента на подаване на иска е бил във временна нетрудоспособност в следните периоди : 01.01.2019 г.-15.02.2019 г.; от 16.02.2019г. -17.03.2019 г.; от 18.03.2019 г.-16.04.2019 г.; от 17.04.2019 г.-16.05.2019г.; от 17.05.2019 г. - 15.06.2019 г.; от 15.06.2020 г.-18.07.2020 г.- от 19.07.2020 г.-17.08.2020 г.; от 18.08.2020 г.-16.09.2020 г.; от 13.10.2020 г.-18.11.2020г. В тях не получавал заплата, а обезщетение за болнични, чийто размер е по-малък от сумата която щял да получава ако работи. Разликата между двете суми възлиза на 186.25 лв. и под формата на обезщетение за имуществени вреди, желае да получи тази разлика от ответника, както и разносните за потребителските такси при пролежаванията в болница.

Ответникът нито веднъж не го е потърсил, не се извинил, не показал каквато й да било съпричастност или критично отношение към постъпката си, като нито веднъж не пожелал да го подпомогне при лечението.

Телесните увреждания, променили изцяло живота му, като вече не се чувства така силен, не може да вдига тежки предмети, кратковременно дори физическо натоварване го изморява и започва да усеща болката в краката. Продължава да се придвижва с патерици, не може да работи като „строителен алпинист“ във фирмата, с която и до момента е в трудови правоотношения, но е преназначен на по-лека работа с по-ниско трудово възнаграждение. Изпитва трудност при слизване по стълби, а при всяка предстояща физическа дейност първо пресмята как ще се отрази на здравето му, като през зимните месеци, през влажни дни, усеща по-силно болките, което налага и често да приема болкоуспокояващи лекарства. Ограничаването на двигателната активност и дългото постелно лечение го лишили от каквито й да било социални контакти, от невъзможност да изпълнява домашните си задължения, а страхът му, че е възможно да не се възстанови напълно, му създава допълнително напрежение.

Твърди че получените и описани по-горе телесни увреждания са пряка и непосредствена последица от извършеното престъпно деяние спрямо него, като е налице правен интерес да подаде настоящата искова молба, като претенциите за обезщетение за неимуществените му вреди оценява на сумата от 100 000 лв., която предвид принципа за справедливост, установен в чл. 52 от ЗЗД, може да репарира в някаква степен претърпяното от него.

Моли ответника да бъде осъден да му заплати сумата от 80000 лв., като частичен иск от общо дължимото му обезщетение от 100000 лв. за причинените неимуществени вреди, вследствие получените телесни увреждания при извършеното престъпление на 01.01.2019 г. в с. Б., представляващи счупване на лявата подбедрица непосредствено над глезена, счупване на лявата петна кост, които са причинили трайно затрудняване движенията на долния ляв крайник, счупване на дясната подбедрица непосредствено над глезена, което е причинило трайно затрудняване на движенията на долния десен крайник, счупване на малкия трохантер на лявата бедрена кост, причинило трайно затрудняване движенията на долния ляв

крайник счупване, ведно със законната лихва върху сумата от датата на увреждането - 01.01.2019 г., до окончателното изплащане на присъденото обезщетение, както и да бъде осъден ответникът да му заплати обезщетение за имуществени вреди, представляващо претърпени загуби в размер на общо 3 877,30 лева, от които: 3740 лева - разходи за извършена операция, сумата от 58.00 лева, представляваща потребителска такса за болнична помощ, от 16.01.2019 г., сумата от 34.80 лева, също потребителска такса за болнична помощ от 19.10.2020 г., сумата от 44.50 лева за закупени лекарствени продукти, както и сумата от 186,25 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, изразяващи се в разликата между получени от пострадалия обезщетения от НОИ за временна нетрудоспособност и трудовите възнаграждения, които би получил, ако не беше претърпял злополука, за времето от 01.01.2019 г. до 18.11.2020 г., , ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното им изплащане. Претендират се и направените разноски по делото.

В подаденият отговор на исковата молба, по реда на чл.131 от ГПК, от ответника Л.П., чрез пълномощника му адв.Ч., се взема становище за неоснователност на исковата молба, като се иска отхвърляне на предявените с нея искове. Ответникът твърди, че предвид датата на процесното събитие, може да бъде направен извода, че ищецът е претърпял травми, които не се намират в пряка причинно-следствена връзка с инцидента и които допълнително са допринесли за твърдяното лошо състояние след процесното събитие. Оспорва се и изключителната вина на ответника, тъй като през нощта на 01.01.2019 г. около 04.00 ч. в заведение заведение „Диал“ в с. Б., обл. С., при възникнал скандал на ответника бил нанесен побой от ищеца и Р.Ф., които го удряли с юмруци по главата и тялото, а също така и с полицейска палка по главата. В следствие на тези удари ответникът Л.М. П. е получил следните наранявания: мозъчно сътресение, без открита вътречерепна травма; травма на главата неуточнена; последици от неуточнена травма на главата; разкъсно-контузна рана в лявата теменно-слепоочна област в окосмената част на главата; разкъсно-контузна рана по долната устна вдясно; оток и кръвонасядане в лявата теменно-слепоочна област, по лигавицата на долната устна вдясно; множество кръвонасядания по гърба в

лявата и дясната половина, по лявата и дясната мишница, лявата предмишница; кръвонасядане по дясната подбедрица; множество драскотини и охлузвания по лявата и дясната половина на гърба, по лявата и дясната подбедрица и по лявата лакътна става. Впоследствие, след като ответникът се е преместил от заведението, в което буквално е бил пребит, към заведение за бързо хранене, стопанисвано от ЕТ „Андровекс“- на втори етаж в сграда на ПК „Родопски бани“, ищецът е потърсил контакт с ответника, чрез Н.А.К., като я попитал къде е и дали Л. е там и ако отидел „ще трябвало да го вкара в болница този път“, като въпреки това отишъл там. Когато излезнал и го видял, ищецът се опитал да извади палка, която носил под якето си и в този момент при опит да отблъсне атаката ответникът блокирал ръката на И.Х. С., за да не извади палката, вследствие на което ищецът е изгубил равновесие и паднал от парапета. Следователно процесното събитие е настъпило поради вина на ищеца.

Ответникът оспорва и механизма на настъпилият инцидент, като счита че описания в исковата молба механизъм не отговаря на действително развилия се. Твърди, че процесният инцидент не е настъпил по вина на ответника, тъй като инцидента е плод на случайно деяние, извършено от ищеца. В конкретния случай, при опит да извърши нападение с полицейска палка върху ответника, ищецът С. извършва изненадващ ответника опит да извади от якето си полицейска палка, която носил, но ответника П. реагира на този опит, като блокира опита на ищеца. Изненадата, която настъпва за ищеца, че е разгадан опита му за нападение над ответника, го шокира, губи равновесие, при което залита и е паднал през парапета, чрез което случайно деяние на И.С., настъпва вредоносния резултат за него. Изводът, който прави ответникът е, че неговото поведение не е квалифициращо деяние, а е неизбежна отбрана, по смисъла на чл. 46, ал.1 ЗЗД, поради което последния не носи отговорност за вреди. При евентуалност се прави и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца С., тъй като, поради поведението си, ищецът е залитнал и е паднал през парапета, поради поведението си и при опита си да извади от якето си полицейска палка, която носил, бил блокиран от ответника П. и в следствие на това е паднал през парапета, при което е създадена възможност да се удари в твърди повърхности и въз основа на това той е получил съответните наранявания.

Приносът на пострадалия е основание за намаляване размера на претендираното обезщетение на основание чл. 51, предл. 2 - ро от ЗЗД. В конкретния случай пострадалият е бил създал реална възможност за настъпване на вредоносния резултат, не е положил необходимата грижа за опазване на собственото си здраве и живот, което от своя страна е довело до посочените в исковата молба увреждания. същите са предявени и в изключително завишени размери. Ответникът твърди, че ищецът не доказва да е търпял неимуществени вреди, които да обосновават предявения размер на обезщетение от 80 000 лева /частично предявени от 100 000 лева/, като размерът на исковете за прекомерни, както и в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД, предвид наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, настъпило като резултат от неговото поведение през въпросната нощ. На основание чл.51, ал.2 от ЗЗД размерът на обезщетението следва да бъде намален, съобразно приноса на пострадалия.

В съдебно заседание ищецът И.С., лично и с пълномощниците си адв.Р. и мл.адв.К., поддържа иска, като е допуснато поисканото увеличение на иска в частта му за сумата от 186,25 лева на 437.42 лева, която сума представлява обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, изразяващи се в разликата между получени от ищеца обезщетения от НОИ за временна нетрудоспособност и трудовите възнаграждения, които би получил, ако не беше претърпял злополука.

Ответникът Л.П., лично с адв.Ч., оспорва исковете по размер, като се развиват доводи за случайно деяние и съпричиняване на вредоносния резултат от ищеца.

С.ският окръжен съд, като прецени доводите, възраженията на страните, представените писмени бележки и събраните по делото доказателства, съгласно чл.12 и чл.235 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

На 31.12.2018 год. ищецът И.С. празнувал с приятели посрещането на Новата 2019 г. в заведение „Диал“ в с. Б., като в същото заведение с компания е празнувал и ответникът Л.П.. След настъпването на Новата 2019 година - след полунощ на 01.01.2019 г., св.Р.Ф. и ответника П. се спречкали в тоалетната на

заведението, като в скандала имало размяна на удари между представителите на двете компании, като в защита на приятелите си ищецът също е участвал. Скандалът е бил прекратен и празненството продължило. Около 04:00 часа на 01.01.2019 г. ищецът си тръгнал от заведението, като се насочил към друго заведение, стопанисвано от ЕТ „Андровекс“- на втори етаж в сграда на ПК „Родопски бани“ в селото. Спрял се на терасата пред заведението, пред външната входна врата, като кратко време след това от заведението излезнал ответникът Л.П., който започнал да го удря по тялото, след което го притиснал до дървения парапет на терасата на заведението, хванал го с двете си ръце за тялото и го прехвърли през парапета. Вследствие тези действия ищецът паднал на земята от височина около 2,40 метра, почувствал непоносимата болка в краката и не можел да помръдне.

По повод подаден сигнал за инцидента, на място дошла полиция и медицински екип, като ищецът бил закаран във Филиала на „Бърза помощ“ в с. Б., където шинирали краката му.

При пристигането на ищеца в гр. С. с линейка, бил приет по спешност в болницата и му били извършени множество прегледи, манипулации и изследвания. По повод пилонната фрактура на двете подбедрици му е поставен остео-синтезиран материал на десния крак след проведена оперативна намеса, на стойност 3 740 лева, като операцията продължила повече от четири часа, а престоят му в болницата петнадесет дни. Краката му били гипсирани, не можел да спи, непрекъснато пиел болкоуспокояващи, чийто ефект с времето отслабвал, всяко движение, дори дишането, говоренето му причинявало болка. В продължение на три месеца бил напълно обездвижен, като по време на болничния престой и след изписването от болницата за него се грижел баща му – св.Х. С.. Бил обслужван за най-елементарните ежедневни нужди, като хранене, обличане, хигиена, от родителите си. Трябвало да стои в неподвижно състояние, по гръб. Срамувал се от вида си, усещал и съжаление в очите на хората, бил се изнервил до степен, че го дразнел дори най-лекия шум. Изпитвал страх от това дали ще може да работи, страдал и заради родителите си.

Горните обстоятелства се установяват от показанията на свидетелите Ф. и С., които са имали пряк и непосредствен контакт с ищеца през този период от

време и имат преки впечатления от състоянието му.

Процесът на възстановяването му, прохождането, освен значителен по време, бил съпътстван със значителни по интензитет болки. Временната му нетрудоспособност била продължавана с болничен лист № ***, за срок от 29 дни: болничен лист № ***, за срок от 29 дни: болничен лист № ***, за срок от 29 дни; болничен лист № ***, за срок от 29 дни. Вследствие причинените му средни телесни повреди от ответника ищецът е претърпял три операции, като при последната на 14.10.2020г. са му премахнати помощните ортопедични средства, поставени при предходните две операции. По повод операциите временна нетрудоспособност е констатирана и чрез издадените му болнични листове № ***, за срок от 33 дни; болничен лист № ***, за срок от 29 дни: болничен лист № ***, за срок от 29 дни и болничен лист № *** за срок от 36 дни;

За времето от инцидента до момента на подаване на иска ищецът е бил във временна нетрудоспособност в следните периоди : 01.01.2019 г.-15.02.2019 г.; от 16.02.2019г. -17.03.2019 г.; от 18.03.2019 г.-16.04.2019 г.; от 17.04.2019 г.-16.05.2019г.; от 17.05.2019 г. - 15.06.2019 г.; от 15.06.2020 г.-18.07.2020 г.- от 19.07.2020 г.-17.08.2020 г.; от 18.08.2020 г.-16.09.2020 г.; от 13.10.2020 г.-18.11.2020г., което се установява от представените по делото болнични листове. В тях не получавал заплата, а обезщетение за болнични, чийто размер е по-малък от сумата, която щял да получава ако работи.

По делото беше изслушано заключението на вещото лице Ел. К. по назначената СИЕ, от което се установява, че разликата между получени от пострадалия обезщетения от НОИ за временна нетрудоспособност и трудовите възнаграждения, които би получил, ако не беше претърпял злополука, възлиза на 437.42 лева. Съдът възприема това заключение като обективно и компетентно изготвено.

Видно от представените по делото фактури № ***/2019г, №***/19г. и №***/2020г., ищецът е заплатил за лечението си сумата от 3740 лв. за заключващи плаки за фрактура и заключващи винтове, 58 лв. и 34 лв. за потребителска такса за болничен престой. С представения фискален бон от 19.10.2020г. се установява закупуването на обезполяващи лекарства за сумата от 44.50 лева.

С влязла в сила присъда № 14/18.11.2020г. по НОХД № 449/2020г. на С.ския районен съд ответникът Л.П. е признат за виновен в това, че на 01.01.2019г., около 04:45 часа, в село Б., област С., на площадка пред ресторант за бързо хранене, стопанисван от ЕТ „Андровекс- С.Р.-А.Р.“ е прехвърлил И.Х. С. през парапета, който паднал от височина около 2,40м., с което е причинил на И.Х. С. средна телесна повреда , изразяваща се в счупване на лявата подбедрица непосредствено над глезена, счупване на лявата петна кост, които са причинили трайно затрудняване движенията на долния ляв крайник; счупване на дясната подбедрица непосредствено над глезена, което е причинило трайно затрудняване на движенията на долния десен крайник и счупване на малкия трохантер на лявата бедрена кост, причинило трайно затрудняване движенията долния ляв крайник - престъпление по чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК.

Съдът не дава вяра на показанията на свидетелите Н.К. и Д.К., за това че при спречкването ищецът сам е паднал през парапета, тъй като механизма на извършване на деянието вече е установен с посочената по-горе присъда, а именно – че ответникът е прехвърлил ищеца през парапета. По силата на чл.300 от ГПК гражданският съд е обвързан от присъдата относно обстоятелствата дали деянието е извършено, дали е противоправно, както и относно вината на дееца.

От заключението на вещото лице д-р С. по назначената СМЕ се установява, че от инцидента на 01.01.2019г. ищецът е получил следните увреждания: Счупване на двете подбедрици – тип пилон; Счупване на малкия пищял на лявата подбедрица; Счупване на лявата петна кост и малък троханер на лява бедрена кост, като тези травматични увреждания са нарушили обслужването и изпълнението на ежедневните му задължения. До идването на линейката след счупването ищецът е търпял силни болки и дискомфорт, изразяващи се в невъзможност за стъпване върху увредените крайници и самостоятелно придвижване. След направените манипулации ищецът е имал болки с умерен интензитет и сила, като е търпял дискомфорт от трудното обслужване в леглото. След оперативния стадий болките постепенно намалявали, като останал само оттокът в двете подбедрици и дискомфортът от наложените гипсови имобилизации. В този период той трудно се вертикализирал и се придвижвал с количка. През времето на оздравяване на фрактурите ищецът е

търпял периодични болки и отток в подбедриците от венозния застой и непълноценно натоварване на крайниците. Имобилизацията на десен долен крайник е свалена около 3-4 месеца и след поставянето на специализираната ортеза тип бреис, започнал да стъпва и натоварва крайника – вертикализиран се по-свободно. Периодът за пълно възстановяване и зарастване при подобен тип фрактури е около 8-10 месеца. Поради естеството на счупванията пълно оздравяване не е възможно, поради наслабващия се впоследствие остеоартрит на глезените, от което има трудно раздвижване сутрин и болков синдром, който се засилва при натоварване и продължителен престой. За в бъдеще тези оплаквания може да се засилят и усложнят при практикуване на тежка физическа работа.

Съгласно заключението на вещото лице С. липсват доказателства за предшестващи наранявания и предходни травми по тялото на ищеца, като представените разходи са съотнесими с проведеното лечение и операция.

Страните не оспорват депозираното заключение на вещото лице С., като и съдът го възприема като обективно и компетентно изготвено.

С оглед заключението по изготвената СМЕ, съдът не кредитира показанията на свидетелите Ф. и С. за това, че повече от 6 месеца след инцидента ищецът не е могъл да се изправя, а само е ходил на колене, като това се опровергава и показанията на св.К., която установява, че е виждала ищецът около 3-4 месеца след инцидента да ходи сам с патереци в селото, които ѝ показания са в унисон със заключението на вещото лице д-р С..

При така установената фактическа обстановка съдът намира предявените искове за основателни. Доказан по размер е искът за имуществени вреди, и частично даказан е искът за неимуществени вреди.

Вредата, по смисъла на чл.45 от ЗЗД, е всяка неблагоприятна последица за защитени от закона права и интереси на увредения. Деликта представлява поведение, носещо вреда в субективната сфера, правния интерес, правнозначима ценност, независимо дали това поведение е обхванато от фактическия състав на наказателноправна норма. При деликта съставомерно е противоправното увреждане на друго лице от дееца, на което е причинена реална вреда, която подлежи на пълно обезщетяване. За да възникне право за

обезщетяване на ищеца за неимуществени вреди причинени от деликт в производството следва да е доказано, пълно и главно, противоправно деяние по вина на ответника, причинени от това деяние вреди и причинно - следствена връзка между тях. Поведението на дееца се приема за противоправно винаги, когато са допуснати нарушения на предписани или общоприети правила. Вината и противоправността на извършеното от ответника в настоящият случай се установява от влязлата в сила присъда, тъй като по силата на чл.300 от ГПК гражданският съд е обвързан от присъдата относно обстоятелствата дали деянието е извършено, дали е противоправно, както и относно вината на дееца.

Обезщетението, дължимо за търпените от ищеца неимуществени вреди, следва да се определи по справедливост, по правилата на чл.52 от ЗЗД, като се отчетат и конкретните факти за случая - вида и характера на причинените увреждания, последвалите от това болки и страдания, интензивността и продължителността на негативните преживявания. Получените от ищеца телесни увреждания са пряка и непосредствена последица от извършеното от ответника престъпно деяние спрямо него, поради което той следва да бъде обезщетен за тях. Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства и заключението на вещото лице С., съдът констатира и определи претърпените от ищеца неимуществени вреди, като отчете настъпилите последици за него, както във физически, така и в психически и емоционален план, отчитайки неговата възраст и болките и страданията, които е претърпял вследствие на причинените увреждания и възстановителния период от близо 8-10 месеца, както и обстоятелството, че и в бъдеще той ще продължава да изпитва болки при раздвижване и при физическо натоварване. При определяне на дължимото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди настоящият състав съобразява от една страна характера на нанесените многобройни травматични увреждания и последиците им - Счупване на двете подбедрици – тип пилон; Счупване на малкия пищял на лявата подбедрица; Счупване на лявата петна кост и малък троханер на лява бедрена кост, а от друга - претърпените във връзка с тях болки и страдания - физически болки и страдания, неудобство, дискомфорт и негативни изживявания, в това число от невъзможността за нормално придвижване и излизане и от проведената рехабилитация, техния

интензитет и продължителност, необходимото време за отшумяване, перспективата и трайните последици, възраст на увреденото лице и възможност да продължи трудовата си кариера. Отчита и психическата травма, която е била нанесена на ищеца предвид изживения стрес, съпътстващите състоянието емоционален шок и ужас от мисълта за бъдещето си, преживените болки и страдания към момента на инцидента и към последващите месеци на оздравяване и множество операции, негативното отражение на тези болезнени преживявания в реорганизацията на личните и социалните задължения и отговорности и причинените от тях затруднения при осъществяване на ежедневни лични и социални взаимодействия и поемане на допълнителни отговорности на фона на описаната по-горе психична травма. Ето защо имайки предвид всичко това съдът намира, че предявеният иск за обезщетение за неимуществени вреди следва се уважи до размер от 40 000 лв., а до пълния предявен размер от 80 000 лв. – да се отхвърли, като неоснователен.

По отношение на иска за имуществени вреди, представените писмени доказателства и заключенията на вещите лица по СМЕ и СИЕ установяват в пълен размер предявения иск за сумата от 4 314.72 лева, които вреди са в пряка причинно-следствена връзка с полученото увреждане на 01.01.2019г., вследствие противоправното поведение на ответника. В тези вреди влиза сумата от 3 877,30 лева, представляваща претърпени загуби от които: 3740 лева - разходи за извършена операция, сумата от 58.00 лева, представляваща потребителска такса за болнична помощ, от 16.01.2019 г., сумата от 34.80 лева потребителска такса за болнична помощ от 19.10.2020 г., сумата от 44.50 лева за закупени лекарствени продукти, както и сумата от 437.42 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, изразяващи се в разликата между получени от ищеца обезщетения от НОИ за временна нетрудоспособност и трудовите възнаграждения, които би получил, ако не беше претърпял злополука, за времето от 01.01.2019 г. до 18.11.2020 година.

На основание чл.86 от ЗЗД, върху сумите за имуществени и неимуществени вреди следва да се присъди и законната лихва, считано от датата на деликта – 01.01.2019г. за неимуществените вреди, а за имуществените - от датата на завеждане на иска - 18.01.2021г., до окончателното им изплащане.

Нормата на чл.51, ал.2 от ЗЗД предвижда санкция за увредения, ако е допринесъл за вредите, чрез намаляване на обезщетението, което му се дължи. Съпричиняването на вредоносния резултат изисква поведението на пострадалия, изразяващо се в действие или бездействие, да е било противоправно или не, но фактически да е в причинна връзка и да е допринесло за настъпилите вреди. За да е налице съпричиняване не е необходимо пострадалият да има вина за увреждането. На основание чл.154 от ГПК в тежест на ответника е да докаже с всички допустими и относими доказателства съпричиняването на вредите от страна на пострадалия. По делото не се установи твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, поради което не са налице и предпоставките за намаляване на размерът на определеното обезщетение.

С оглед изхода от делото, ще следва да се осъди ответникът да заплати на ищеца, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, направените разноски по делото/съобразно представения списък/, в размер на 1261 лева, съобразно уважената част от предявените искове.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК следва да се осъди ищецът да заплати на ответника направените разноски по делото, съобразно отхвърлената част от исковете, в размер на 1736 лева. В тази насока се явява неоснователно възражението на пълномощника на ищеца за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от ответника, тъй като същото е близо до минималния размер по чл.7, ал.2, т.5 от Наредба №1 за минималния размер на адвокатските възнаграждения, поради което и не са налице предпоставките на чл.78, ал.5 от ГПК за неговото намаляване.

Водим от гореизложеното, С.ският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Л.М. П. от с.Г., об.Б., обл.С., ЕГН *****, да заплати на И.Х. С. от с.Б., обл.С., ЕГН *****, сумата от 40 000 лева /четиридесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, вследствие нанесените му телесни повреди с престъплението по чл.129, ал.2 от НК, извършено на 01.01.2019г., ведно със законните лихви върху тази сума, считано от 01.01.2019г. до окончателното плащане на сумата; сумата от 4

314.72 лева/четири хиляди триста и четиринадесет лева и 72 ст./, представляваща обезщетение за нанесените му със същото деяние имуществени вреди, ведно със законните лихви върху тази сума, считано от 18.01.2021г. до окончателно плащане на сумата, както и направените разноси по делото в размер на 1 261 лева/ хиляда двеста шейсет и един лева/, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за неимуществени вреди за разликата над 40 000 лева да 80 000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА И.Х. С. от с.Б., обл.С., ЕГН *****, да заплати на Л.М. П. от с.Г., обл.Б., обл.С., ЕГН *****, направените разноси по делото, съобразно отхвърлената част от иска, в размер на 1 736 лева/хиляда седемстотин тридесет и шест лева/.

Решението подлежи на обжалване пред П. апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____